

“Hur det kan bli” - en kenyansk episod anno 2013

Jag var i söndags kväll bjuden på middag hemma hos Mike och hans fru. (Mike är min chaufför, hon är frisör och företagare).

Då jag visste om att Mike i augusti, för första gången skall till Sverige på ett tre veckors långt besök, tyckte jag det kunde vara på sin plats att jag skänkte dem en kaviartub i stället för blommor.

Jag överräckte den stora tuben Kalles lättrökta till frun i huset, och sade något om att det var en typisk svensk produkt, något som de, och då speciellt Mike kunde lära sig nyttja inför sitt förestående Sverigebesök. Hon tackade och tog emot och sedan tänkte jag inte mer på det.

När jag nu tre dagar senare träffar dem igen, vänder sig Mike i förtroende till mig och frågar:

- Det där min fru fick av dig, vi har undrat hur man skall använda det. Är det en “body-lotion”, eller något man skall ha i håret?

- Nej, säger jag, det är något för magen.

Mike ser ut som ett frågetecken.

- För magen?

- Ja, säger jag, och då helst invärtes. Det är en sorts mat gjord av fiskägg m.m., men vill ni använda den som frisyrgelé, så gärna för mig. Men lova sedan att berätta om resultatet.

Mike, ja hans fru med för den delen, brister ut i rungande skratt, slår sig på knäna, sträcker armarna upp i luften. Ja, de tycker det här lilla missförståndet, denna lilla förväxling och kulturkrock var minst sagt skoj.

När Mike sedan berättar att han beställt fönsterplats på sin flight till Sverige ber jag honom att för guds skull inte öppna fönstret.

-Jag skall försöka undvika det, säger Mike, men man vet aldrig, anything can happen - You know.

Ja, jag vet, anything can happen - and even more than that - när det gäller Mike och mig. (Gunnar L. gilu@telia.com)